

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor, könyvkereskedése. Ide küldendő a közléseket, hirdetések és hírdetések.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:
 Egész évre 8 kor
 Fél évre 4 kor
 Negyed évre 2 kor
 Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetők jutányosan számíttatnak.

Nyilttér pótlása 50 fillér.

Megjelenik hetenként egyszer: vasárnap.

Felolvas szerkesztő:
ZRÍNYI KÁROLY.

Főszerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és lapfajtájados:
STRAUSZ SÁNDOR.

A vasúti megállóhely.

Még élénk emlékezetében lehet olvasóinknak a miniszterjárás, mely a déli-vasut s az államvasutak igazgatóságától egy vasúti megállóhelyt kért júniusban a tanítóképző-intézet melletti örház mellé.

A küldöttséget Budapesten barátságosan fogadták. Mindkét helyen, úgy az igazgatóságnál, mint a kereskedelmi miniszteriumban a kérdés komoly tanulmányozását helyezték kilátásba.

Az első fecske már leérkezett: a déli-vasut igazgatósága felelt a város előljáróságának. A leirat mellányolja Csáktornya és környéke lakosságának a kérését, a megállóhelyet hajlandó létesíteni, de csak abban az esetben, ha az összes költségeket Csáktornya és környéke viseli.

S ezt a feltételt az igazgatóság a maga részéről indokoltnak találja; mert — ugymond — a megállóhely életbeléptetésével járó összes üzemi költségeket úgy is az igazgatóság fogja viselni, pedig ezek a költségek telemek lesznek: mivel a főállomás nagyobb forgalmának lebonyolítására szükséges berendezés és személyzet a megállóhely létesítése folytán semmivel sem apad.

A teher, melyet eszerint az igazgatóság ezekkel a feltételekkel a város vállaira rá rak, a válaszot kép szerint telemek lenne; mert a kérelmezett megállóhelyen várható élénkebb személy- és podgyászforgalomra való tekintetből az örház egy másik alkalmazottja részére megfelelő lakásról, legalább egy II. és III. osztályu váróteremről, egy rendes irodahelyiségről s az uti podgyász megőrzésére szolgáló fedett helyiségről kell gondoskodni. Azonkívül építeni kell melléképületeket, létesíteni egy rendszeren planirozott és bekerített felszálló előteret s az építendő irodát és váróhelyiségeket a szükséges leltári tárgyakkal felszerelni. Eszerint ennek a megállóhelynek a létesítésével járó költségek egy szabványos megállóhelynek a létesítési költségeit jóval túlhaladják!

Látható tehát, hogy egy régóta vajdó, általános érdekű, sőt közszükségleti ügynek meglehetősen komor perspektívája ez az igazgatóság részéről felajánlott megoldás. Közledés ez ugyan az igazgatóság részéről, de mégis akkora ut választja el a két tárgyaló felet egymástól, hogy szinte kételkedünk a megvalósításában.

Pedig, mert közérdekről van szó, mindkét oldalról komolyan kellene a tárgyalásoknak megindulniok, hogy Csáktornya ezt a megállóhelyet megkapja. Az igazgatóság ne üljön olyan magas lóra, a város meg ne teljesen ingyen várja a megállóhely létesítését az igazgatóságtól!

Mi azt hisszük, hogy az igazgatóság részéről ez a szó nem az utolsó szó. Igaz ugyan, hogy csak abban az esetben bocsátokzik az igazgatóság a várossal tárgyalások-

ba, ha a város és környéke a proponált költségeket vállalja. Viszont azonban nem lehet a várostól kivánni, hogy az efféle tárgyalásokba üssbelebalás módjára belemenjen! Tisztázni kell a helyzetet, tisztában kell lenni a költségekkel, amelyekkel a megállóhely létesítése jár.

Mondja meg az igazgatóság mit akar s mennyibe fog a megállóhely kerülni? A tárgyalások során kiviláglik többet nem kíván-e az igazgatóság létesíteni, mint amennyit a város tulajdonképpen akar! Láttunk már megállóhelyeket, melyek szerényebb keretben bonyolították le a személyforgalmat.

Ennél kényelmesebb berendezése a muraszerdahelyi állomásnak sincs; hát még mit szóljunk Kristófalváról?

Csáktornya talán kevesebbel is beérné. Minek itt két váróterem; minek irodahelyiség; minek az utipodgyásznak való fedett helyiség? Aki itt elutazik, ne számítson nagy kényelemre. Az egyik vonat utasai nem fogják bevárni a másik vonatot; mert aki más irányban akar utazni, bemegy a főállomásra. Ez csak oly megállóhely lesz, melynek a legcsekélyebb igények kielégítésének határánál nem igen kell tulmennie.

Ennyit pedig kevesebb költséggel is lehet megvalósítani, mint ahogy azt az igazgatóság a jelen esetben kontemplálja.

Ha pedig egy fiók személy-pályaudvar akar az igazgatóság létesíteni, ne akarja azt a város közönségével felépíttetni Szabjon méltányos feltételeket s majd meglátja, hogy a város közönsége a legmesszebb menő határáig is elmegy. Csáktornyán már sok mindféle létesült s a város egyetlen egy esetben sem fukarkodott az áldozatokban. Már nem egyszer feszítette meg a hurt most sem fog a terhektől visszariadni.

De akkor, amikor az igazgatóság a város részéről közledést lát, ne akarjon mindent a várossal megcsináltatni. Az utazóközönségnek a kényelméről utovégre is magának az igazgatóságnak kell elsősorban gondoskodnia. Csáktornya már régen kinőtt a pályából, hogy egy pár kilométernyire legyen az állomástól. A régi Csáktornyának jó lehetett ez a távolság, de a mostani Csáktornyának az igényeit más mértékkel kell mérni. Itt tehát az igazgatóságnak is köteleltségei vannak a város közönségével szemben.

Ragadja meg tehát az alkalmat, ha a város közönségével szemben ezt az előzékenységet tetemesen kevesebb költséggel le- rohatja. A város bizonyára nem fog fukarkodni. Olyan intézményről van itt szó, mely életbevágóbb, mint a lovassági kaszárnya s áldozatokat megérdemel.

Ha Csáktornya akkor áldozatokat hozott, most kétszeresen fogja ezt megtenni: csak méltányossággal álljon szemben, mely a város nyomasztó anyagi viszonyait is figyelembe veszi!

Harcászati lövőgyakorlat Mura-
közben.

A cs. és kir. 5 sz. uhlanus ezred 1908. aug. hó 12-én Belicza, község határában Belicza Bottornya, Muraszilvágy, Ferencfalva, Mikofa, Örség, Dekánovecz és Novákovecz községek határára is kiterjedőleg harcászati (éles löttényvel) czéllövést fog tartani.

A lövőgyakorlat reggel 6 órakor kezdődik s egész napon át estig tart; a lövöldözés befejezését a katonaság »lefuvalással« fogja jelezni.

A veszélyeztetett löterület az 5-ik cs. és kir. uhlanus ezred által kiállítandó s piros zászlókkal ellátott örszemek által lesz körülveve.

A harcászati lövőgyakorlat alkalmával a helybeli főszozlgabirói hivatal f. hó 5-én kell rendeletével a következő szükséges intézkedéseket rendelte el:

A fentjelzett idő tartamára (reggel 6 óráról az esti lefuvaság) a löterületen való tartózkodást — mert az életveszélyes — szigoruan tiltom, a közönséget felhivom, hogy a kijelölt löter határain belül ne tartózkodjék, hozzátartozóit és állatjait a kijelölt határokon belül való tartózkodástól megóvja.

A bottornyai, belicat körjegyzőket felhivom, hogy jelen hirdetményemben foglaltakat azonnal, valamint a közbeeső vasárnapon s ezenkívül a lövőgyakorlatot megelőző napon a napnak azon szakában, amikor a lakosság leginkább otthon tartózkodik, sőt a lövőgyakorlat napján is reggel 6 óra előtt a szokásos módon és a legszélesebb körben közzétegye, — figyelmeztetem és felhivom az említett körjegyzőket, hogy a községektől távol eső pusztákon, erdő- és mezőőrakokban, pásztortanyákon, csárdákban a fentjelzett módon és időben hirdetményem szintén közhírré teendő.

A jelen hirdetményemben elrendelt óvintézkedéseknek az uradalmi alkalmazottakkal szembeni szigorú foganatosítására Festetics Jenő gróf uradalmának csáktornyai intézőségét ezen hirdetményem 1 példányának kiadásával felhivom.

Miután a löter Dekánovecz és Novákovecz községek határára is kiterjed, a megfélelő óvintézkedések megtétele végett a perlaki járás főszozlgabiráját jelen hirdetményem 1 példányának áttételével megkeresem.

A csáktornyai, muraszerdahelyi, dekanoveczy őrpáncsnokságokat felhivom, hogy járőröket vezényeljenek ki, melyeknek feladata lesz a lövőgyakorlat napján s annak megkezdése előtt a katonaság által kijelölt löterület átkutatni, az ott talált embereket s háziállatokat onnan eltávolítani, a lövőgyakorlat tartama alatt pedig a lakoságnak s állatjainak a löterre való bemenetelét megakadályozni.

E hirdményem 1 példányának megküldésével a csáktornyai cs. és kir. katonai főparancsnokságot értesítem, s a közbiztonságunk érdekében minél szélesebb körben való értesítésre, figyelemre és a hirdmény megküldésére kérem a »Zalavármegyei Hivatásos Lap» szerkesztőségét megkeresem.

K Ü L Ö N F E L É K .

— **Esküvő.** László Béla dr. csáktornyai ügyvéd tegnapi u. esküdtött örök hűséget vetkővics Antal, a Csáktornya-Vidéki Társaság igazgatója kedves leányának izellának.

— **Anyakönyvi kinevezés.** Vármegyénk ispánja a dráskoveci anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezető helyettesé Patai Józsefet evezte ki.

— **Kinevezés.** Plichta Kázmér perlaki ir. járásbírói tevékenységét jelenlegi alkalmazási helyén a IX. fizetési osztályba eveztetett ki.

— **Halálozás.** Grész Károly, Zalaegerszeg városának egy régi köztisztviselőjében álló polgára m. hó 29-én életének 66-ik évében hunyt. Temetése július hó 30-án délután 1 óráig vége nagy részvét mellett. A gyászjelentést özvegye és gyermekei adták ki. Az hunytban Grész László nyug. jegyző, helyi lakos testvérjét gyászolja. Legyen áldott néke!

— **Talált pénz.** Csáktornya község területén egy drb. kék bársony erszény 55 fillér pénztartalommal találtatott. Igazolt tudjonos a helybeli főszolgabírói hivatalnál átveheti.

— **Tűz.** Mult szerdán délután tűz volt izisztentgyörgyő a perlaki templomszőlő szomszédságában. Leégett Skvorc Mátyas davaló lakosnak magánosan álló lakóháza. lentéről szó sem lehetett, mert egyrészt az emberek nagyobb része künn a mezőn dolgozott s másrészt, a mi a legfőbb, gy csepp viz sincs ott a hegyekben. A tóák és vízfelfogók mint kiszáradtak.

— **Pettauból írják.** A Szent-Lorenzenben (Alsó-Steierország) július hó 31-én tartott állatvásár igen sikerült. Az egész vidéken uralkodó nagy takarmányhiány miatt gazdák kénytelenek voltak állataikat minden áron eladni. Tehenek 50 — 80 oronáért ajánlottak. Ökrök 30—40 fillér, henek 24 — 30 fillérért élőszul kilogramm-dattak el.

— **Zalavármegyei jegyzők.** Vármegyénk özségi és körjegyzőinek egyesülete m. hó 8-án tartotta évi rendes közgyűlését Kesztyelen. A 120 tag közül mintegy 60-an jelentek meg a városháza tanácstermében. Kovács Gyula légrádi jegyző alapos, az egyesületi élet minden mozzanatát felületesen felmentését tudomásul vették. Kiemelendő előle a cigányügy rendezése, melynek megoldására leginkább hivatott a jegyzői kar, természetesen országos intézkedés alapján. Emellett még egy létesítendő internális kérdése, melynek létesítésére Zala, Somogy, Veszprém, Sopron, Győr és Moson megyék jegyzői egyesülnek. Ez érdemben aug. 8-án Győrben szűkebb körű értekezés lesz. A jegyzői kar személyi ügyeit és közgazdasági számos kérdését felületesen indítványok gyorsan tárgyalattak le, mert a választmány nagy bizalommal végezte a közgyűlés elé terjesztett ügyeket. A tisztikar megválasztása közéletiállással egyhangúan

történt. Elnök lett Kovács Gyula légrádi jegyző, első alelnök Molnár István, második alelnök Vass Miklós, főjegyző Takács Imre, első aljegyző Ujlaki Béla, második aljegyző Kovács Béla habóti jegyző, pénztáros Paller János karmacsai jegyző. A számvizsgáló bizottság tagjai lettek Martincsevics István, Neusidler Jenő, Bobay Géza. A jegyzői nyugdíj választmány tagjainak megválasztották Kovács Gyula elnököt és Somogyi Józsefet. A jövő évi közgyűlést Zalaegerszegen tartják.

— **A vármegyeházából.** Zalavármegye törvényhatósági bizottsága f. évi augusztus hó 12-én d. e. 10 órakor Zalaegerszegen, a vármegyeház gyűléstermében rendkívüli közgyűlést tart, melynek tárgyait képezik: 1. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter rendeletével az alsóbb rendű vasutakról szóló törvény tervezetét véleményadás végett megküldi. 2. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter rendelete a Veszprém vidékén Ő cs. és kir. Felsője jelenlétében tartandó hadgyakorlatok céljaira a vármegyei közutak egy részének helyreállítása és műtárgyainak átalakítása tárgyában. 3. A földművelésügyi m. kir. miniszter rendelete a badacsonyi és révfülöpi hajókikötők állami kezelésbe leendő átvétele tárgyában. 4. A vármegye alispánjának előterjesztése a rendkívüli takarmányhiány folytán szükséges intézkedések tárgyában. — Ezen tárgyak előkészítése céljából az állandó választmány reggel 9 órakor tart ülést.

— **Vásári tolvaj.** A m. hó 29-én Csáktornya községben megtartott helyi vásárra a helyi járásörmester tetten érte Remenár Mátyas szászkoláni (Horvátország) illetőségű egyént, midőn az Makossak Vendel helyi lakos kárára az utcán felállított sátrából 10 kor, 80 f. értékű kelmét ellopott. A tolvaj büntető bíróságnak átadatott.

— **Elfogott tolvaj.** Mult hó 26-án Meszariics Mátyas gyümölcshegyi illetőségű egyén Zsanid Flórián zrinjayalusi lakostól 1 pár cipőt 3 kor, Surdi János ugyanottani lakostól egy beretvát és ostort, 360 kor. Mikác János nagyfalusi lakostól 8 kor. készpénzt, Söjtöri János ugyanottani lakostól pedig 1 drb. zsebkést ellopott. A csendőrség járőre másnap Meszariicsot elfogta s a helyi kir. járásbírózagnak át is adta.

— **Horvát virtusság.** Topolnyák György novaszélei (Horvátország) lakos, korcsmáros, mult hó 24-én Gráhovecz János szászkeői lakost ismeretlen okból annyira megverte, hogy azon 8 napig gyógyuló testi sértést ejtett. De ez még mind kevés volt a horvát testvér előtt. Amikor Gráhoveczet alaposan eldöngölte, ráadásul még kabátja zsebéből 1 drb. 100 koronás bankjegyet is ellopott. Topolnyák feljelentése a büntető bíróságnál megtörtént.

— **Fogműterem.** Fodor L. fogspecialista rövid időre Perlakon a nagyvendéglőben telepedett le és megkezdte működését. 38 éves gyakorlata van fogtömések, egyes fogak és fogsorok készítésében és javításában.

— **Tűz.** Egy, a gyufával való gondatlan bánás következtében végzetes szerencsétlenségbe sodorhatta volna Csáktornya város lakóit ama tüzeset, mely f. hó 5-én délután 8 óra tájban ütött ki Rosenberg Lajos helybeli pékmesternek Petőfi-utcában levő házában. Szerencsére szélcsend volt, s gyors segedelem érkezett a vész helyére, különben kiszámíthatatlan kárt okozott volna többek vagyonában az az egy eldobott égő gyújtószál. A tüzesetről a következőkben számolunk be. Rosenberg Lajos pékmester

f. hó 5-én délután kevéssel 5 óra előtt Toplek Erzsébet házicselédjének azon parancsot adta, hogy a padlásról egy utazó táskát hozzon le. A cseléd biztosan nem tudván a börrönd helyét a padláson, Grábár János 20 éves háziszolgával, — ki előtt ismeretes volt a börrönd helye — felment a padlásra, hogy a sok kosár között fekvő táskát lehozza. A padláson sötétsgé lévén, Grábár J. szolga gyufát gyújtott s ennek világánál a táskát helyéről felvette s a cselédleánynak átadta. Az égő gyufát pedig ott a padláson, hol sok gyúlékony anyag volt felhalmozva, eldobta. Amint a padlásról eltávoztak, alig telt el néhány percnyi idő, a tűz már kiütlött s hatalmas lángok kezdtek nyaldosni a háztetőt, veszélyeztetve a szomszéd lakók épületeit is. Félrevert harangok rémes kongása, tűzoltó-kürt harsogása jelezte a veszélyt, mely elementáris erővel kezdett pusztítani a vész színhelyén. Csakhamar kivonult több fecskendővel a helybeli tűzoltóság s a polgárság, valamint a helyi kirendelt katonaság közreműködésével hozzáfogott a tűz lokalizálásához. Időközben megérkeztek az uradalmi, a zalaujvári, drávaszentiváni, drávaszentmihályi stb. községi fecskendők s most már minden oldalról iparkodtak részint az égő háztetőt oltani, részint pedig a szomszédos épületeket a veszélytől biztosítani. Kevéssel 8 óra előtt a fecskendőket leszerelték, mert már a tűz elfojtatott. A tűz a háztulajdonosnak így is óriási kárt tett. Leégett a lakóház és pékműhely, több butor, ruhaemű, háziesszközök, gyári felszerelések, ipari eszközök, árukészlet és egyéb tárgyak. Az összes kár értéke 33 ezer 500 korona; ebből biztosítva volt mintegy 20 ezer 700 kor. Az előjáróság részéről a nyomozás f. hó 6-án ejtetett meg.

— **Távíró-tűzjelző felállítás.** Egy üdvös és minden tekintetben hasznos dolog szervezéséről kell értesítenünk lapunk olvasóit. Ugyanis a Csáktornyai Önk. Tűzoltóegyesület f. hó 3-án tartott választmányi ülésében határozatilag kimondta, hogy a tűzesetek gyorsabb tudomásul hozása, valamint a vész színhelyén a tűzoltóság részéről történő gyorsabb megjelenés szempontjából távíró-tűzjelző állít fel Csáktornyan. A távíró-tűzjelző a tűzoltói laktanyából indul ki összeköttetésben lesz a tűzoltói főparancsnok (Masztlak József), a szivattyús parancsnok (Kercsmár Nándor) lakásával, valamint a Csáktornyai Gőzmalom és Villamostelep r.-t. helyiségével. Ez utóbbi helyen ugyanis egy vészjelző gözkürt lesz felállítva, mely hangjával 3 kilométer távolságra jelezni fogja a tűzveszélyt. A távíró-tűzjelző még e hó folyamán állíttatik fel.

— **Kath. népszövetségi gyűlés.** Lajtman Mihály, Lajtman Antal, Mikulaj György, Kovács Jakab, Mungyár Antal és Vugrinec Mikály múrasiklósi lakosok a »Kath. népszövetség» ügyében f. hó 9-én délután 2 órakor Múrasiklóson a Kápolna-téren nyilvános gyűlést tartanak. A gyűlés tárgysorozatába a következő dolgok foglaltatnak: 1. Katholikusok szervezésének szükségessége. 2. Katholikus népszövetség ismertetése. 3. Kath. népszövetség szükségessége Muraközben.

— **Talált tárgyak.** F. év július hó 15-én Drávaszék helyi nagyközségben az állami ut árkában 1 drb. dupla fedetű óra találtatott, mely hónap, nap, perc és másodperc mutatóval van ellátva, július hó 24-én pedig Zalaujvárról egy pokrócot, egy pár sárcipőt és egy kis kézi táskát találtak. Igazolt tulajdonosok a tárgyakat a helyi főszolgabírói hivatalnál átvehetik.

Tüntető bucsusok. Ami népünk, a muraközi nép ismeretes vallásosságáról. Évenként több ezren zarándokolnak a horvátországi Mária Bisztricére, hogy ott fogadják magukat eleget tegyenek. De tudjuk azt is, hogy lelketlen, minden izgágra hajlandó horvát papok, agitátorok felhasználják ilyenkor az alkalmat arra, hogy ezt a jó népet habár egy rövid időre is, kivetkőztessék eddigi mivoltából, s beleplántálják lelkébe a gyűlöletet a magyarok, a magyarság ellen. No hát ez nem papi hivatás, ez nem a felebaráti szeretet magasát elve. Ez istenkáromlás, a melyből mi a muraközi nép számára nem kérünk. Ily, a horvát rögeszméktől megittasult muraközi zarándokok f. hó 6-án délután 5 óra tájban oly tüntetést rendeztek Csáktornyán, a mely legkevésbé sem válik dicséretére sem a híveknek, sem pedig a muraközi papságnak. A fenti napon ugyanis a délután 1 órakor Varasd felől érkező vonattal több belicai lakos, mint zarándok érkezett Mária Bisztricéről Csáktornyára. Aki látta ezt a zarándokcsapatot, nem ismerhetett rá a muraközi népre; holmi szuaheli-négeknek, hotlentolta-asszonyoknak tüntek fel, mert cifrábnál-cifrább jelvényekkel, ékes horvát színű szalagokkal voltak dekorálva, még csak a lófarak hiányzott a fejükről, és rettenetes ordítózásban adtak hálát szerencsés utazásuknak. A horvát színű szalagokon ily ékes felirások diszlettek: »Marija Bistrica molí za nas Hrvate!« (Bisztricei Mária, imádkozzál érettünk horvátokért.) Majd egy másik szalagon: »Hodočasnik Majke Bozje Bistricke« (Bisztricei Isten anyjának zarándoka.) Szerencse, hogy az opporoveci püspök jelölt úr nem látta e zarándokcsapatot, bizonyára elkántálta volna előttük a »Liepa naša domovino...« éneket! Ez a zarándokcsapat — egy kis szívesítő kurára — betért azután a helybeli Antonovics- és Pecsornik féle vendéglőbe, s egy öt óra tájban hazafelé, Belicára indultak. A város utcáin végig ordítva, a község háza előtt a rendőrség, valamint a csendőrségvezető részéről tisztességesen felszólítottak, hogy ugy a magukkal vitt templomi lobogóról, valamint derekukról a horvát színű szalagokat vegyék le, mert ezeket itt Magyarország területén hordani nem szabad, a mennyiben kihágást képez. Ennél sem kellett több! A zarándokvezető és izgató, Kovácsics Antal belicai lakos, valamint a többi tüntető társai: Tarádi Flórián és János, Ócsár Simon és Balázs, Dragovics Antal, Óbadics Balázs, Hermán György, Janusics Balázs és Baksza Elek ezt megtagadták, sőt hadonázva kijelentették, hogy abból nekik senki sem parancsol, hogy milyen színű szalagot hordjanak? A rendőrség erre bizony a szalagokat szépen levette róluk, mit a templomi zászlót vivő látva, (sajnáljuk, hogy ezen gazfickónak a nevét nem tudjuk itt megörökíteni), mérgében dühösen földre vágta a megszentelt lobogót. A tüntetők e közben káromkodva, a más vallásukat szidva, agyonveréssel, felgyújtással fenyegetve a lakókat, elkotródtak hazafelé. A zarándokvezetőt és izgatót, valamint a tüntetők egyes tagjait a rendőrség kihallgatva, ezek előadták, hogy részek voltak a börtöl, no meg talána Supilo, Magdics és Jurak Zvoimir-telét krobót eszméktől is. — E tüntető históriából kifolyólag figyelmeztetjük és kérjük a helybeli határrendőrséget, hogy a jövőben vegye elejét az ily megbotránkozató dolgoknak. Koboztassa el már ott, a pályaudvaron e jelvényeket; ugy hisszük, hogy az ily eljárásnak ott van az első helye. A muraközi

papságot pedig felhívjuk, hogy az ily államellenes dolgokra a szószékről figyelmeztessék híveiket. Nincs kifogásunk, ámbár lehetne, az ellen, hogy a muraközi nép Horvátországba jár bucsukra; végezze lelki kötelességet ott, ahol akarja, de holmi izgága papoktól megmétélyezett zarándokok ily államellenes tüntetéseit itt tűrnünk nem lehet, nem szabad; mert ez a föld utóvégre a magyarok hazája, a muraközi nép, habár nem is beszéli hazája nyelvét, magyar, s a magyar törvények, nem pedig a zágrábi görbe bot parancsol illen. Figyelmeztessék a lelkész urak híveiket arra, hogy bucsujárások alkalmával nem marhamódjára történt böggessel és holmi bolond tüntetésekkel, hanem őszinte, keresztényi szívből fakadó imával fogják csak a jó Istentől bűneik bocsánatját megnyerni. Reméljük, hogy ily csuf dologról nem kell többé e lapok hasábjain megemlékeznünk.

AZ ÚJ SZESZADÓ TÖRVÉNY folytán ugy mint minden szesz ára, a világhírű BRÁZAY sósorszesz ára is drágább lesz már szeptember hó 1-étől kezdődőleg. Azért mindenki saját érdekében cselekszik, ha szükségletét még e hó folyamán szeptember elseje előtt szerzi be. A BRÁZAY sósorszesz — mint ismeretes — mindentűl kapható

— **Hirdetmény.** Alsómuraközben a perlak-ottoki révvel az átkeles f. év augusztus 6-ától kezdve 8 napig szünetel, mivel a komp készítés alatt áll. — Alsólendván pedig a fellépett sertésvész miatt a keddi hetivásárok nem tartanak meg, a községen pedig sertések lábán át nem hajthatók.

— **Köszönetnyilvánítás.** A f. hó 5-én délután házamnál történt szerencsétlen tüzeset alkalmából erkölcsi kötelességemnek tartom e helyen egy a helybeli önkényes tüzoltó egyesületnek önfeláldozó munkásságáért, a helyi katonaságnak a rendfenntartás és segedelemért, valamint a helybeli polgárságnak és a környékbeli községek tüzoltóinak a mentés körül teljesített szives közreműködésükért legmelegebb köszönetemet kifejezni. Csáktornya, 1908, aug. 6-án.

Rosenberg Lajos.
— **Helyreigazítás.** A lapunk 29-ik számában »A hálás sógor« c. a. között híreinkre vonatkozólag szívesen kijelentjük, hogy az tévedésen alapult. Nem Bocskay Ferenc volt az, ki sógorától a 300 K.-át elemelte, hanem megfordítva történt: Gyurkics István domasineci lakos károsította meg sógorát. Abbeli értesülésünk is téves volt, hogy a tettest letaroztatták volna. Gyurkics még mindig szabad lábán van.

A polgári leányiskola új tanterve.

A polgári leányiskolák új tantervét az iskolák, de maguk a szülők is nagy lelkesedéssel fogadták, amiről az életbeléptetésre vonatkozó rendelet kibocsátása óta többfelül volt alkalmunk meggyőződni. Különösen nagy tetszéssel találkozott Apponyi közoktatásügyi miniszternek az a gyors elhatározása, mellyel az új tantervet az első osztályban már a következő 1908—1909. iskolában lépteti életbe. Ezzel a polgári leányiskolák egy nagy lépéssel jutnak közelebb ama céljuk felé, hogy az ide járó leány népességgel, melynek száma ma már megközelellíti a 40.000-et s akiknek csak igen kis hányada folytatja felsőbb iskolában tanulmányait, teljesen befejezett, a mai fokozottabb igényeknek megfelelő iskolai kiképzésben, és olyan általános műveltségben részesülhetik, amelyek együttes birtokában társadalmi

és életföldadatait tisztán képes fölfogni és teljesíteni. A tanterv kibocsátását különben hosszú és beható, szűkebb- és tágabbkörű szaktanácskozások előzték meg, amelyekben részt vettek a legkiválóbb szakemberek akik ez új tantervbe fölvelt újítások szükségességéről tapasztalatilag is meggyőződtek. Ily módon az új tanterv, amelynek tervezetét már úgyszólván minden érdekelt felismerte, minden átmeneti nehezéssel nélkül lép életbe, sőt azt mondhatjuk, hogy alig tudnánk közoktatási szerveink tanítási rendjének fejlődéséből csak egy olyan esetet is fölhozni, amidőn az új tanterv oly simán illeszkedett volna bele a gyakorlatba, mint ez.

Ebben nagy része van annak a világos, határozott és mindenek fölött az iskolázott közönség érdekeit szemmel tartó rendeletnek is, mellyel Appouyi az új tanterv végrehajtására az illetékes tanügyi hatóságokat fölhitva. A könyvkiadók már a szükséges könyvekkel is elkészültek. Ez természetesen csak akképpen történhetett, hogy a hivatott tankönyvírók állandóan figyelemmel kísérték az évek óta készülő új tantervet, a kiadók pedig ismerve a tanári kar kívánságát, az előmunkálatokat már régen megkezdhették. Ily módon a miniszteri rendelet szerint az első osztályban már az új tantervben lerakott fontos szempontok figyelembevételével készült tankönyvekkel lehet nemcsak a fővárosban, hanem az egész országban a tanítást megkezdeni.

A már teljesen elkészült könyvek között — melyek Lampel R. könyvkereskedése és a Franklin-Társulat kiadásában jelentek meg és kaphatók Strausz Sándor könyvkereskedésében Csáktornyán vannak: Wessely Odón Magyar nyelvtana és olvasója, Gödöz—Petri Magyar Olvasó- és Nyelvtana Makoldyné Molnár Ilona és Filtsch Jolán Némét Nyelvkönyve és olvasója, Garai Némét nyelvtana, Hortobágyi—Lukács Némét nyelvtana és olvasókönyve, Simonyi—Glósz Földrajza, Deák—Clemens Földrajza, Némethy Földrajza, Báthory—Kneif Természetrája, Sztérynyi Természetrája, melyet Gáspárdy Aladár és Nyárády Gyula dolgoztak át az új tanterv szerint, Balassa József Magyar nyelvtana, Sebestyenné Stetina Ilona Magyar olvasókönyve, Gyulay Béla Magyar nyelvtana, Donszky Lukács Magyar olvasókönyve, Szenes Adolf Számтана, Zettner Ede és Magyar László Számтана, Zettner Ede és Magyar László Mértana, Sztankó—Hope Ének-tana, Vaszkó—Ágh Természetrája, Glósz—Redthly Nyelvtan és Olvasókönyvei, Erdődi—Sziklás Számтана, valamint Páthy—Szarvasy Természetrája.

— **Nyilvános köszönet.** Nem mulaszthatjuk el, a helybeli, valamint vidéki tüzoltóságoknak, általában az összes ott segédkezőknek a folyó hó 5-i tüzeset alkalmával az égő épülettel közvetlen szomszédos házunknak a tüzvéstől való sikeres megvédése körül kifejtett buzgó és fáradhatatlan működésükért ezuton is hálás köszönetünket nyilvánítani. Csáktornya, 1908. augusztus 8-án.
Rosenberg Rezső és Szudócz István.

Szerkesztői üzenetek.

JURÁK ZVOJNIMIR VIZISZENTGYÖRGY. Ugy látszik Önnek levelezni való kedve van. Könyvű is annak, aki csak a nevét írja alá, akár egy püspök, a többi megíródeákjával végezteti. De miután önnekem egyéb dolgom is van s nincs kedvem az Ön feleleteiseinek kötetének állni, csak annyit ajánlok: olvassa el Euklidesnek Stoiheia c. munkáját, abban szerzetéseire megtalálja a méltó feleletet. De eredetiben és magá olvassa el, nehogy írdeákja esetleg a maga szájaize szerint értelmezze az illető passzuszt!

LE BOIS. Köszönöm. Jövő héten jön. A többire levélben.

a. a. Kikkét köszönettel vettük. Sorát ojtjuk.

Sve pošiljke se tično zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime, urednika vu Csáktornya

Izdateljstvo:

knjižara Strausz Sandora kam se predplate i obznane pošiljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znastveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tjeden Jedenkrat i to: svaku nedelju.

Predplatna o na je:

Na celo leto 8 kor
Na polo leta 4 kor.
Na četvert leta 2 kor.
Pojedini brojci koštaju 20 fil.

Obznane se poleg pogodbe i fa računaju.

MEDJIMURJE

Odgovorni urednik:

RHOSÓCZY ELEK

Glavni urednik:

BEZENHOFER MIHÁLY

Izdatelj i vlasnik:

STRAUSZ SÁNDOR.

Medjimurje vu Srbskoj.

Dragi Medjimurci! Ako ste i predi nekoji Vas ruvali takšim apostolom, kak je Magdić Petrica i njegovim pajdašom, od vezda jim najte verovati. Jer nikaj menje i nikaj više vam neće ta nesrečna banda, nego da napravi jednu veliku Srbiju, vu kojoj bi svi narodi bili, gde samo slavjanski jezik govoriyu. Kak to mi znamo? Poslušajte nas samo, tati budete sve znali.

Pred jednim ljetom je strašno veliki glas bil, da hoćeju vu Crnojgori kneza sa bombami pod luft pustiti i tak ga skončati. Onda je stvar predi došla na svetlo i tak su krivce predi prijeli, nego bi bili kneza skončali. Pri krivci su našli bombe i sredstva za revoluciju. Vezda su već krivci odsudjeni nekoji na smrt, nekoji na rešt.

Med svedoki je bil i jeden znameniti človek Gjorgje Nastić srbin, koj je tak rekuć vodja bil celog stvari ali je onda ostavil svoje prijatelje, kada je videl, da na takov pul ideju, na koji nebi smeli iti. On je najme zato stupil iz društva jer nije videl poštenim činom, da se srbske vere knez černogorski zakole.

Ali tko je Nastić? To vam je jeden človek srbske vere, koji je iz Bosne bil prelihan zato jer je tam serbe hotel puntati. Iz Bosne je vu Srbiju otišel. Tam je stupil vu društvu srbske južnoslavenske propogande. Ovoj propogandi je bil cilj, da bunu napravi vu Štajerskoj, vu Medjimurju, vu Horvatskoj i Šlavoniji, vu Bački vu Bosni, i vu Dalmaciji, tojest svigdi, gde samo slo-

venskim jezikom govoriyu. To nije nikaj ako i štajerci i medjimurci nerazumiju serbe. To ovim ljudem nije neprilično bilo, jer jim je glavna svrha bila, da napraviju bunu, a zatim da sve ove narode priklopiju k Srbiji.

Nastić Gjorgje je sada izdal jednu knjigu, koja se zove »Finale.« Vu ovoj knjigi on sve posvedočava tak, da one liste, koji su bili jemu pisani fotograferano prikaze vu knjigi. Pak ravno zbog toga je treba da verujemo, kaj on veli. A on pak to veli, da su vu ovom društvu, koje je on izpal bili i horvatski ablegati, koji su sa Magdićom skup vu jednim taboru. Ovim horvatskim ablegatom je bila zadaća da napraviju bunu vu Horvatskoj i vu Medjimurju, te da naše lepo Medjimurje sa Horvatskom skup k Srbiji priklopiju. Za celo stvar je znat i serbski kralj Peter pak i serbski princ Juraj. Kak Nastić dokazuje kralj i princ su i s penezi pomagali propogandu.

Ali grěšni cilj je imala ova propoganda pak je taki i grěh hotela napraviti. Steli su skončati černogorskoga kneza, da tak serbski kraljević ta dojde za kneza i da tak od dvě strane napreju sile proti horvatom, kranjcom, stajercem i medjimurcom, te da je tak či drugač nē, sa revolucijom prisiliju, da pripoznaju serbskoga kralja.

Onoga kralja, koj je sa grěhom došel na denešnju vlast vu Srbiji. Jer kak pameťujete vu Srbiji je pred ovim kraljom Šandor bil kralj. Ali vezdašnji kralj je Šandora,

dal skončati i tak je on došel na tronuš serbski. A vezda je opet černogorskoga kneza hotel dati skončati. Dakle čeli haramija je to, koj bi navěk vu kervi rad svoje ruke močil.

Dragi Medjimurci! Dok vi tu mirno obdelavate svoje oranice, dok vi mirno Boga moleć si legnete spavat, evo kakva strašna, kakva krvoločna misel obhaja tam vu Horvatskoj i vu Srbiji one političare, koji su navučeni, da navěk i navěk bunu delaju i da iz toga si kruh sluziju i poleg toga se i obogatiju. Jer kak Nastić veli, i vezda su šteli iz Amerike prošiti penenze, kak je to 1903-ga glasoviti gospodin Magdić dobil penenze ali za koje samo Magdićov žep zna gde su. Vezda se već sve zna. Bog je ne hotel, da jeden tak mirni narod, kak su medjimurci, štajerci i kranjci vu krv nati- raju taksi politički vandračci, kojim bi već zdavnja vu reštu bilo mesto a ne po kavanami. Jer grěšna je misel grěšni je čin ovih ljudih, pak zato čekamo da je spoloviju i zaglodiju s njimi rešte.

Jer kaj mislite, kuliko nedužne krvi bi teklo i to sve za volju ovih ljudih, ako bi jedenput vudrila vun buna. Jer tak mirno niti naš kralj nebi pustil svoje zemlje Srbije, nego bi došlo od krvave revolucije vu kojoj bi ipak magjarsko vitežtvo gvinulo. Mi dobro znamo, da bi Medjimurci, kada 48-ga znali su svoju dužnost i verni ostali svojemu premlilostivomu magjarskomu kralju i svojoj dragoj domovini lépoj Magjarskoj, ali ipak je i za pomisliti grěh, da kak

Z A B A V A.

Zahvalnost maloga prosjaka.

»Ah majkica« — zovne mala Marica, koja je na oblok naslonjena van gledala, iz gornjeg kata dole na pijac — »gledaj samo na onu kuću tam na vuglu, tam je naslonjen jedan dečec pak se plače. Bog zna odkuda i čiji je!«

Gospodja Kramarička, žena bogatoga trgovca, dojde k Marici k obloku te gleda onamo, kamo joj je Marica prstom kazala. I izbilja na vuglu kuće naprama njihovom staju, stal je nieki dečak, koj si je obima rukama lica pokril i jako se plakal. Pri tom je još siromaški dečec od zime na cielom tielu drhtal kak šiba na vodi, jer je bil baš hladni zimski večer a grizeti sever je baš po svojoj volji nosil sniežne pahulice po zraku i snjimi se ljudem zaleťava u lica, kak da su same fine iglice. Usled toga su se mimo idući žurili, a dečeca nije niti nitko opazil.

»Majkica draga« — veli sad Marica i njezin glas je pri tom bil umiljat i žalosten — »jeli bi ti meni dopustiti hotela, da

otidem dole i toga dečeca dopeljam simo gore u toplu sobu? Jeli mamica, ti mi to dopustiš, em ti si moja predobra majkica.« I time ta milosrdna Marica ljubezno zagrlj svoju dragu majkicu.

»Je« — odgovori gospodja Kramarička posmieškom — »siromak dečec neka slobodno gore dojde, ali to će naša Janica obaviti.« I time zapoviedi sluzkinji Janici, da otide dole i dečeca gore dovede.

Za čas se sluzkinja povrne sa dečecom. Kad je ov u liepo uredjenu sobu stupil, ogledaval se je onak strašljivo svojemi iskrenimi očima naokolo, jer takove liepote još nikada za svog života nije videl.

Sad ga gospodja Kramarička liepo prime za ruku te mu veli: »Reci moj dragi, kak ti je ime?«

»Antun Prolet« — odgovori mali te vupre svoje vierne oči u ljubeznu i dobru gospodju.

»A zakaj se tak žuhko plačeš?« — izpitiva ga dalje gospodja, te da ga malo osokoli, umiljato ga gladi rukom po njegovoj glavici.

»Ah« — odgovori mali i nove suze ga obliju — »jer neimam nikoga na ovoj zemlji, koj bi se za me zauzel. Moja draga

majkica i japek su prije miesec dni umrli, japeka je u rudniku zemlja sasula, a tri tjedna zatim je i mati umrla, susedi vele, da je umrla od žalosti nad japekovom nesrećom, i sada ja mali siromaćec stojim tu posve sam, od svih ostavljen i zapušćen.«

»A jeli si se kaj učil?« — pita ga dalje gospodja Kramarička.

»O jesam« — odgovori Tonček hitro, i naglo potegne iz svog pokrpanoga kaputića komad papira, kojega gospodji preda. Ona ga prime te ga potihim začudjenjem promatra te hiće svoj pogled sad na papir, sad na dečeca, koj je tim falatom papira dokazal svoj talent za risanje. Ta olovkom načinjena skica predstavljala je spavajuće diete.

»Tonček« — veli gospa još uvijek toga kipa promatrajuć, — »a jeli si to izbilja sam svojom rukom risal, pak ako jesi, tko te je u toj liepoj umietnosti podučaval?«

»Moj pokojni otac.« — odgovori pameťtan dečec, koj je bil u dobi kojih dvanajst godinah — »Moj otac je bil rudar, a k tomu se je bavil i malanjem, koje se je za mladosti u skoli učil. O, on je znal vrlo liepo risati i farbami malati.«

se ufaju te nesrešni politički vandrači računati na Medjimurje. Im je to grozno, jer mirni Medjimurci su jim nikada nê dali na to pèldu, da bi oni proti bili Magjarskoj i magjarskom kralju! Ali onaj ÷lovek vam dèla sve to koj tu vu susedstvu živi, koj se iz toga hoće obogatiti, i koj se već tak računava kak mali medjimurski kralj, on sve to dela i to vam je Magdić fiškalijs. Mi smo već zdavnja rekli da je to drugi Petrica Kerempuh, pak evo i sada moremo tvrditi to. Jer zakaj je Magdić vu Varaždinu na pijacu magjare nazval azijanskom ÷orodom, a za malo vrème je išel ravno magjare kleuč prosiť sa Supilom, da ga naj za ablegata pomoreju. Kad su ga magjari pomogli onda nje je opet ostavil i poçel larmati proti magjarom. Ovaj Magdić vam ima jedno dva pope vu Medjimurju koji podpomazeju njegove cilje, te ima još nekšu deçurliju, kojim je još jako potreben žepni rubec da si brišeju nos a nê da puntaju narod.

Medjimurci! Držimo sednice po obćinah i izrećimo, da mi hoćemo naj nam magjarska vlada već jedenput vu red postavi našu biškopiju. Ili nam naj da podbiškopiju za Medjimurje, ili naj nas s Fiumom skup zème vkrej od Horvatskih biškopijah i naj nam tak vu Fiumi napravi biškopiju, koja bude morala vu Medjimurju skolu držati za školanje pope i na naše lèpe fare naše sine dati. Sigurno je da nas naši sini nebudu puntali, nego budu nam nazveščali rēç Božju, kak se to i pristoji k jednomu duhovnomu ÷loveku a ne da politički vandraç postane iz njega.

Medjimurci! Sada je vrème tu! Sada moremo dokazati, kaj su šteli s nami, za ÷im idu ovi ljudi, koji nas hoćeju puntati, da mi serbi postanemo. Odgovorimo jim mi tak, da svaka obćina napravi na sednici molbenicu, da se odcépimo. Od nas hoće zakon da verni budemu našem kralju a druge strani evo kak nam sada Nastići znazvešču bi nas radi pod serbski jarem spraviti.

Medjimurci! Vezda je vrème, rećimo i mi svoju!

Još to mali nije izgovoril, kad gospodin Kramarić stupi u sobu i kad zgleda maloga stranjskoga, jedno malo se osupne; ali kad mu je gospodja cieleu stvar od poçetka razložila te mu dielo maloga umietnika pokazala, onda se je priçel ÷uditi. I on je tu risariju duže vriemena promatrał; on je bil i sam poznavalac te umietnosti još iz svoje školske dobe, pak anda je znal još bolje nego njegova gospa Tončekovog talenta procieniti. — »Çuješ žena« — veli on sad — »Tonček ti je na pravom putu umietnosti, ako ti je pravo, zadržimo ga pri sebi a ja ÷u ga dati dalje učit. Taj more još daleko dotierati!«

Gospa rada pristane na predlog svoga muža.

»Çuj me Tonček« — obrne se sad trgovac k deçecu — »Jeli bi ti imal volju kod nas ostati? Ja ÷u se već za to skrbeti, da se budeš mogel još puno više u risanju i malanju naučiti!«

Tonček je nekak neveruvano gledal dobrogu gospodina; kada pak je iz njegovog ljubeznog lica jasno ÷itati mogel, da sve rećeno je ozbiljno mnjenje gospodina Kramarića, spustil se je na koljena, te je kušujuć mu ruke od veselja se razplakal. Od

Politički pregled.

Ban kraljevine Horvatske je na put se spravil i otišel med Ličane. Vu najviše mestah su ga lèpo primili, ali vu Novi zvanim mestecu su pokazali ovi ljudi da su još nezreli. Pred banov automobil su drot napeli, ali na sreću da je visoko bil i tak je samo soferu, koj automobila vodi jako ozledil glavu. Kaj mislite lko je spuntal ličane? Takvi ljudi kak vam je tu vu susedu jeden fiškal, koj takajše ljudi punta, pak dok oni zatoga vu reštu sediju, on lèpo cigare puši po kavani.

Nekše novine »Hrvatska« se sada jako srdiju na nas, jer smo mi pisali vu inajušu mesecu, da su magjari tak doma vu Horvatskoj, kak vu Magjarskoj. Sigurno, da je to istina. Naj si zème »Hrvatska« stare mape, pa bude vidla da je Horvatska zemlja bila negda tam doli kraj Velebita, a Šlavonija pak okolo Varaždina. Vu denešnjoj Šlavoniji i Horvatskoj moreju biti doma magjari jer je najveksi ÷el te zemlje negda i tak Magjarska bila. Horvati su iz milošće dobili kaj su dobili, morali bi za to zahvalni biti a ne larmati.

Vezda je zbiranje vu Srémским Karlovcu starovèrskog patrijarke. Za kraljevskog komesara je postani minister pravice Günther Antal. Dok bude ta štiva svetlo vidla, more biti, da bude već zebrani i patrijarke.

Vu Magjarskim političkim stanju je vezda mir. Svaki političar poçiva da si sabere jakost na jesenski sabor. Samo ministri su doma vu Budapešti i to i betežni. Kossuth, te svršavaju svoje velike posle

KAJ JE NOVOGA ?

— Strajk medžnjaçi. V Turcišču na marofu je jedno 20 žnjaçov v strajk stupilo, kajti je špan nê stel prèk dati svaki 13 križ, kak je pogodba bila. — A to su zato nê šteli grofoski činovniki napraviti, kajti se zazvedilo, da su žnjaçi svakoga 13-ga križa dvaput tak velikoga naklali, kak ove druge. Za ove velike križe su znali, da budu njihovi. Plaveković Domonkoša i Kontrec Martina su žandari odegna-

li, kajti ovi dva su puntali žnjaçe najbolje. A ovi drugi su najenput v delu stali i tak je za kratak čas prestal strajk.

— Samoubojstvo. Kovács Istvanova žena, rođena Piltnger Katarina iz Mura szerdahelja je juliuša 12-ga zniknula zdoma i — nê znati, zбок kakšega zroka — v Muru skočila. Pri Bottornya su nju vun potegli mrtvu juliuša 18-ga. Žena je bila 70 let stara.

— Velika tajnost. V Čakovcu pri Horvath Mihalju krčmaru vu dvoru su ove dneve za 101 Korunu drv nasli, za koje se zazvedilo, da su vkrajene za grofoske šume. Horvath neçe vun dati, što je to napravil, makar dobro zna, kakši su to tati. Horvatha su zbog toga kanizkomu velikomu sudu zatužili, i za kratko vrème bumo već znali, što je navozil ta drva.

— Nova naredba za sejme. 28. §. Svaka roba se mora tržiti, poleg dopušćene mere, kaj se već na mero trži.

29. §. Svaki koji na meru trži svoju robu, slobodno upotrebuje za to mero, koja je postavljena, za ovaj cil pri obćinskoj huži, zvun velike vage za koju se mora poseb platiti.

30. §. Ona kola na kojih je zrnje, imaju se na odregjeno mesto tak postaviti, da vu prvi red dojde pšenica, zatim drugo zrnje.

Koji više formi zrnja dopelja na sejam, slobodno stane vu on red, vu koj oçe.

Po vulicah, ili na onom mestu koje je nê odredjeno zato, nesme se zrnje tržiti.

31. §. Kakvogod zrnje dopelja prodavec, dužen je to na metercente vu cènu pustiti, i tak prodati.

32. §. Pri prodaji se odraçuna zmeçav zaklov, ako je to prije bilo izrećeno.

33. §. Prodavec more svoju robu, ili na obćinski ili na kupcovi vagi vagati. Ako na obćinskoj vagi važe, mora od toga cedulu prosiť, na kojoj je zapisano, kuliko važe samo zrnje, i kuliko vreća.

34. §. Ako se roba važe na kupcovi vagi, zahteva se, da ova vaga vuvsem mora dobra biti, kak su to zakonskopotvrđene vage, i oštro je zabranjeno hasnuvati takove vage koje nekažeju ÷isto, kuliko važe ova ili ona stvar.

sada je Tonček u kući gospodina Kramarića, bogatog trgovca, toliko značil, kak da spada u obitelj i odmah prvih danah se je pokazalo, da je on toga i vriedan, jer odmah, ÷im ga je gospodin Kramarić dal u risarsku skolu je u punem svetlu pokazal svoj, za tu umietnost izvanredni talent. Zatim je došel k niekomu glasovitomu malaru, a kad je kod njega dvie godine probavil, mogel je u akademiju stupiti i skoro za tim su Kramarići doziveli to veselje, d je njihov štienik Tonček bil onde prvom nagradom za umietnosti nagradjen.

Prošlo je za tim više godinah. Iz siromaskoga deçeca, koj je negda na vuglu ulice plaçuć stal, postal je glasoviti umietnik, koj je sada u prestolnici beigianske kraljevine na akademiji umietnostih znameniti professor i kinč rećene akademije. Ali pri tom je on uvijek i zahvalan sin svojih poroditeljah te se mnogo krat sam sebe znade pitati, kaj bi iz njega bilo, da ga providnost božanska nije u tu obitelj dopeljala. Or si je snjimi i dopisival, ali ipak nije nikaj znal za stanje njihove trgovine, jer u drugo kraljestvo je ipak malo predaleki put za takovo zezvedanje.

Niekog dana je taj mladi i već prili-

no bogati umietnik sedel u kavani te je pregledaval nove i starije novine, koje još nisu bile odnešene. Kad je ovak jedne starije oçmi preletel, na jedan krat zadržće. U njih najme je ÷ital ime svoga dobroçinitelja i poroditelja Kramarića. Nevierujuçi sam sebi, ÷ita opetovano, ali nije se prevaril. Cieleu imetak njegovih poroditeljah bil je tu razpisan za prodaju, jer je trgovina propala. Mladi umietnik hitro plati svoju kavu i otide naglo. Domov došavši naglo spremi stvari u svoj za putovanje kofer, vzeme nekoliko vriednostnih papirah te se odpelja na kolodvor. Za pol ure je već sedel u vagonu.

Antun se je cieleu noć vozil, dok je dospel preko belgijanske granice k svojemu cilju, u varaš najme, gde su njegovi poroditelji stanovali. Kada se je njihovoj kući približaval, tuklo mu je srdce, da ga je ÷ul a još više ga je uzrujalo, kad je došel do kuće te je na vrati dućana, koja su bila zatvorena videl i sudbenoga pečata. Uzrujano potegnue za zvonce na kući i nieki stari, njemu nepoznati služnik mu otvori vrata.

»Jeli su gospoda doma?« — zapita naglo služnika, i kad mu stari odgovori, da jesu, odbeži po još dobro poznatih šten-

35. §. Ako bi prodavec dvojil vu tom, pa je kupcova vaga dobra ili nē, ima pravo svoju robu na občinski vagi zvagati, v kojim slučaju je dužen stroške on, koj je krivic. Koj bi hamišne vage upotrebil, more se nadjati oštre kaštige.

36. Koj se suprotstavi ovoj odredbi, njega čaka, do 10 korun kaštige, i ako nebi mogel platiti, bude na mesto toga zaprt.

37. §. Da se ova narsdba vu vsem obdržava, na to ima paziti, občinsko poglavarstvo, žandarstvo i kotarska oblast.

Da medved putuje. Jako smēšni dogodjaj se pripetilo ove dneve v Egeru, na kolodvoru. — Tam je stal jeden vagon, vu kojem je v kretki skrit bil jeden veliki medved, kojega je Schönborn grof štel poslati vu Halle. — Nego — kak se pripetilo, kak ne — medved je vun vušel z kretke i vizitu držal vu vagonu koj je na sreću bil — zaprt, — kakše sve stvari su tam. I macko je bil jako zadovoljen s onim, kaj je vu vagonu našel. Tam su bile v jednoj korpici fine črešnje, tri ladicе pune z jejci, zatim železe i nekoliko komadov mladine.

— Medved je najpredi nahrupil na jejci. Kištu je gori ofnal, i pojel s dobrim apetitom 111 jejci, a ove druge je rezgazil. Onda je mladina došla na red, z med kojih je pojel dvē šopane guske, dvē race i nekoliko picekov. V jednom kutu su bile konicе s putrom. Najenput je četiri konte načel, i vžival se putra do volje. A kaj je ostalo, stin je namazal celoga vagona znutra. Nazadnje je došel kompot, korpica črešnjih. Črešnje je do zadnjega zrna pojel — s koščicami! skup. — Na to su došli ta željeznički težaki, da vun zemljeju z vagona robu. Ali komaj su na pol odprli vrata, vdrugim hipu su već bile opet zaprte i oni svi prestrašeni bežiju javit stacionsefu, da se vu vagonu jeden strašno veliki medved seče i podjedno mrci. — Za čas se dopeljal a na automobilu sam grof, koj je odmah

gah gore. U tom hipu je stal pred vrati svoga dobroćinitelja i onak u naglosti bez pokucanja na vratih stupi u sobu. Pri stolu su sedeli snuždeni, zle volje, gospodin i gospodja Kramarić a snjimi sada već dorasla liepa dievojka, ali od žalosti ništo blicda kćerka Marica.

Komaj da je pridošlica u sobu stupil, sva trojica su osupnjeni od veselja zakričali. Prizor, koj je sad pri sastanku sledel, neću ovde dalje opisivati. Kad je prvo veselje minulo, pričme Antun cilj svojega putovanja pripovjedati i pri tom sazna, da je gospodin Kramarić bankrotom izkeke velike trgovine u Frankfurtu, skojom je bil u svezi, svoj skoro cieti imetak zgubil tak, da je bil primoran plaćanja obustaviti.

•Pak o tom mi niste nikaj pisali! — veli Antun; — medjutim dobro je, da sam ipak saznao, te ću se sada pobrinuti, da nedojde do najgorega. Ja najme imam novac — puno novac i anda je sad na meni, da svoj stari dug platim!•

Plaćuć ogerli čestiti trgovac svoga poslovnica i sad je počutil istinitost onoga prirečja: •Dobri čin nosi kamate.•

Antun je održal rieč i trgovina je bila spašena.

Naša pak pripoviest se dokanča, mies-to sudbenom prodajom vrloga trgovca imetka, sa ženitvom, jer nekoliko tjednih zatim, vodil je Antun liepu kćerku trgovčevu Maricu, koja ga je kakti ostavljenoga dečeca od nevojte oslobodila, pred oltar na vienčanje.

Em. Kollay.

zel skrb, da se medved nazaj stira v kretku. Dugo su se mućili težaki s ovim čudnovatim putnikom, dok su ga nazaj spravili v kretku.

(Škoda, kaj je ne bil vu vagonu jen šnellsider i spiritus, morti bi si bil medved leha ili črnu kavu skuhal.)

— **Soldačka muštra v Medjimurju.** Augustuša 12-ga bude čakoski 5. ulanus-regiment muštru držal v okolici Belica, Bottornya, Murasiklós, Muraszilvágy, Ferencfalva- Mikófa, Órség, Dekanovec i Novakovec občine. Zog toga se svim onim, koji v gori imenovanih občinah stanujuju, sledeće da na znanje:

Na ovoj muštri budu s ostrimi kuglami strélani. Strélanje se v jutro ob 6 vuri počne, i trpelo bu do večera, dok nebu hornist s trobentum dal znamenje, da je kraj muštri.

Okolo onoga hatara, de bu strelba, budu s čerlenimi zastavami stražari postavljeni.

Zato se opominjaju svi, da na onom mestu od 6. vure vjutro do večera se nišči naj ne zadržava, isto tak svaki svoje pripadnike, marhu i drugu živinu naj nepošilja vun na ovaj den, kajti je tu život v strašno velikoj pogibelji.

Zbog toga su opozvani notarjuši od velikoga sudca, da njegovu naredbu vu svakoj krčmi, po marofi vun obēsiju, da si nju svaki more prečitati. Isto tak su opozvani činovniki grofoski, da naj jako paziju na svoju družinu, kaj nebi šteri v pogibelj došel.

S jednom rečjom naj se nišči ne podufa, on den, da budu strelali na prepovedanim mestu zadržavati i svaki si naj pazi na svoju marhu, kaj mu nej vun vušla na polje, de se čista lahko pripeli, da mesto paše kuglu dobi. Žandari budu predi pregledali celo mesto, kak bude muštra, jeli se što nezdržava na prepovedanim hataru.

Čuvajte sebe i svoje blago od pogibelji!

— **Bitvina.** Ruzsman Pal iz Györgyhegya je 6-ga juliuša Levačić Pavla, da je dimo išel z Petovari Istvanove krčme, s jednim količom bez svakoga zroka tak zbil na putu, da je siromak — kak vizumrepert kaže 20 dni moral ležati. Ruzsman je zbog toga preč dani kr. kotarskomu sudu.

A Kovacsics Izidor, 18 lét star dečkér z Ormoša je 13-ga juliuša na večer jednoj ženi, po imenu Serša Mariji kamenje metal, tak, da je žena s težkimi ranami došla dimo.

Seršan Ignac z Belice se zbog nečesa srdil na Obadics Lőrincu, i zbog toga ga je na putu, da se Obadić vun spravljval na delo, s jednim kamenom tak stukel dēsno ruku, da nju poleg vizum reperta 8 dni mora čuvati, — dok zaceli.

Pokrovics Ilona, žena Benkovics Antona iz Oskolahegya je juliuša 13-ga v Križoputski šumi s jednim nožom spikala Novak Mariju. Ona i ovi prvishi su preč dani kotarskomu sudu.

— **Ogenj.** Augustuša 5-ga popoldan ob 5 vuri je ogenj nastal v Čakovcu pri Rosenberg peku. Kak je nastal ogenj nē znati, to bude već iztraga pokazala — dosta k tomu, da se najpredi od puta na najžu vuzgalo. To je još sreća, da je hiža od obedve strani med visoke zide stišnjena, zbog česa je ne mogel veter plamna dalje nesti. Sama mela je gorela.

Za kratko vrēme su ta došli vatrogasci, da potužiju ognjenu silu, ali — oh žali Bože! — kak je to pomalem išlo. Niti sloge niti voce v jednom mestu su se dva kēp-

ljali, šteri bi držal za čev. V dilen po vuli-ci su zabit zđenci, pak mesto, da nje upotrebiju, dojde redar, žandar, i kriči na ves glasu: žene, ite po škafe, i nosite vodu! — K tomu jedna špricalka (koju su najpredi dopeljali ta) je čista slabo nosila. — Takov nered, da strašno. Bog nedaj, da bi se kaj takvoga na selu pripetilo, de je vno go slamine, prije bi pol sela zgorelo — prem naj veter spuhne — kak bi se ognjogasci složili gasit. — Još nekaj! Na selu negledi niti jedan na svoju opravu, da je takva nesreća — da si nebi zamazal, nego skoči na pomoć, de je samo moći, a vu varašu — zvun meštrov — svi dođu ta samo glet i s čim se bolje zdiže plamen gori, s tim bolje viču: Jessus na! Jessus na! ali kaj bi skočil šteri po vodu, ili po ovo ili ono — to ne to!

Čast, poštenje onim, koji su se za istinu trudili, da odvratiju nesreću, ali dosta je bilo med njimi i takovih, koji su samo pri belim stolu veliki vitezi, ali da je nesreća, onda je strahom za svoj život, i vleče se vkrje, de je najvećša sila.

Ovo leto strašno kaštiga Bog našu varmegijju s ognjom. — Još se sečamo na on strašen ogenj, koj je uništil Pölöske, Pölréte, občine. K tomu dojde Drávaszentmarion, Pacsatúttós, a naj nazadnje je veliki ogenj bil v Tapolca. — Zgorelo je 91 hiž, 170 gospodarskoga stanja, strahovito čuda zrnja, krme, pohižta v mladine. Kvara je do sto petdeset jezer korun.

— **Borba proti dragočini.** Kak dobro znamo, Zalaegerszeg je bil prvi, koj je podigel gori varašku mesnicu. Za kak fal cenu tržiju tu meso, to smo već spisali. Ova pelda je genula i druge varaše. Ve su previdli, da se moći po društvenim putu braniti proti dragočini, osobito proti mesaron, koji za fal penaze kuoujeju marhu, a cena mesi itak neopadne doli. — Moći se braniti proti tomu, samo naj su ljudi koja se vupaju suprotstaviti jazljivim frazišom. Prošloga tjedna su pisali z Nagykanizse, da i tam kaniju varašku mesnicu gori podiči. Z Soprona su dva činovnike poslali v Zalaegerszeg, Dr. Navratil Nandora varaškoga podnotarjuša i Laca Jožefa kurēmita, da naj se opitaju i osvedočiju osobno, kak stoji ova stvar. Odmah, kak su dimo došli, referērali su varaškomu poglavarstvu, kak stvar stoji, i varaš se već pobrinul, da se mesnica s čim predi gori podigne. — I v Csáktornya se pripravljaju k tomu, ali kak čitamo vu prošlom broju — čela stvar ide nešće, i Bog zna, jeli bu v z mele kruh ili ne. Dosta žalostno! V Szombathelyu već napravljaju z mesari, i ako nebi se našel med njimi takov, koj bi varaša pravičnu želju zpunil, podigneju i tam varašku mesnicu. I ve pitamo, jeli nēmajju ljudi prav? Čovek s težkim trudom dojde do penez. Dela, skaće celo leto, da si spravi za zimu kaj si prehrani familiju i maršicu, nazadnje, da dojde do toga, da na sejam tira marše, nezna, jeli bi se plakal ili srdil, takvu cenu mu ponujaju za blago. Suša podjedno trpi; krme je tak na slaboma, da čovek nezna, kaj bi začel. Naplački su veliki, ljudstvo je zaduženo do grla, a platiti ga ne z česa. Ako zrnje strži, de bu onda kruh? Tak, ako već fal proda marhu, zakaj nebi potrebuval, da bu i meso faleše? Za čena skoči marhi gori, nebu niti jedan bajal, zakaj je meso drago, ako mesar draže kupi marše, slobodno i čenu zdigne gori pri mesu, ali ve nē. Naj si ovo deneju pred oči mesari, i onda naj sudiju, šteri ima prav: oni ili mi.

Gabona árak. — Ciena zítka.

mázsa	1 m.-cent.	kor. fill.
Buza	Pšenica	20.50—
Rozs	Hrż	15 00—
arpa	Ječmen	14 20—
Zab	Zob	15 30—
Kukoricza uj	Kuruza nova	14.90—
Fehér bab uj	Grah beli	17 00—
Sárga bab	» zuli	13 00—
Vegyes bab	» zínésan	13 00—
Kendermag	Konopljeno seme	20.00—
Lenmag	Len	20.00—
Tökmag	Košćice	22.00—
Bükköny	Grahorka	16 00—

Egy jó erkölcsű fiu

tanulónak

820 1—* felvétetik.

Weisz Sándor

tűszer- és norinbergi áru kereskedésében
Csáktornya.

570 18 —50

4 miniszteri jóváhagyás.

- 1.) A berlini földművelésügyi miniszter úrtól II/20 07.
- 2.) A kopenhági belügyminiszter úrtól XII/20 06.
- 3.) A hesseni nagyhercegségnél a belügyminiszter úrtól IV/13 07.
- 4.) A berlini földművelésügyi miniszter úrtól X/15 07.

„RATIN” mint legbiztosabb egér- és patkányirtószert van elismerve. Több külföldi polgári és katonai hatóságok elismerése.

1 adag pathánybacillus 3 korona; 1 adag egérbacillus 1 korona 80 fillér.

Prospektus kívánatra ingyen. — Nagyobb területen az irtást garanciával elvállalja

„Ratin” bakterológiai laboratórium részvénytársaság

magyarországi vezérképviselője és egyedárusítása

HAAN BÉLA

Budapest, VII., Rottenbiller-utca 26/8.

Sherlock Holmes

Nick Carter

Buffalo Bill

detektív regényei, magyar és német nyelven kaphatók :

Strausz Sándor

könyvkereskedésében Csáktornya.

Minden füzet egy önálló befejezett mű.

NESTLÉ

GYERMEKISZTJE
csecsemők, lábbadozók
gyomorbetegségeik részére.
A LEGJOBB ALPESI TEJET TARTALMAZZA
Egy doboz ára 1 kor. 80 fill. Kapható minden gyógyszerárban
és drogeriában, ugyanolyan ismertető iratok ingyen.

Görcsillapító és szélhajtó

hódanycsöppek

1844. óta elismert legjobb háziszert az étvágy emelésére és az emésztés előmozdítására.

Egy üveg ára 1 kor.

Kevesebb mint 2 üveg (ládával együtt 2 K. 50 fill. utánvétellel) nem küldhető. Kapható :

BITTNER GYULA, gyógyszerárban
GLOGNITZ (Alsó-Ausztria.)

Tolnai Világlapja

Hetenként 24 fillér.

Elsőrangú szépirodalmi hetilap.

Páratlan kedvezmények

KAPHATÓ:

Strausz Sándor

könyvkereskedésében
Csáktornya.

Páratlan és
csodás hatása!

Kőlygek részére nélkülözhetetlen!

Legjobb szepítőszert a

Földes-főle **MARGIT-GRÉME.**

Pár nap alatt biztosan eltávolít szeptőt, májfoltot, pattanást, bőrtakát (Mitesser) és minden más bőrbaját. Kisimítja a ráncokat és az arcot fehérre, simává varázsolja, üdit és fiatalít.

Ára: kis tégely 1 korona, nagy 2 korona.

Kiváló toaletti-cikkek: Margit-hőlygpor (3 színben) 1 kor. 20 fillér. — Margit szappan 70 fill. — Margit-fogpép 1 kor. — Margit-arcvíz 1 kor.

Kapható minden gyógyszerárban, drogeriában és illatszert kereskedésben. Postán utánvétellel, vagy a pénz előzetes beküldése után küldi a készítő:

Földes Kelemen, gyógyszerész, Arad.

Csáktornya:

Pethő Jenő gyógyszerárban.

Óvakodjunk
utánzatoktól!

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 68.
Által a legújabbosabb árak mellett ajánlatosok

Locomobil és gőzcséplőgépek,
szalmakaszálók, járgány-cséplőgépek, lóharc-cséplők,
hasító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek,
szénagyűjtők, boronák, sorvetőgépek, Planet ja.
kapálók, szecskavágók, répvágók, kukorica-
morzsolók, darálók, őrlőmalmok, egyetemes
aszó-ekék, 2- és 3-vasú ekék és minden
egyéb gazdasági gépek.

iparos s kereskedő előfizetőknek cézget
e rovatban díjmentesen közöljük.

IPAROS és KERESKEDŐ előfizetőknek névjegyzéke.

iparos s kereskedő előfizetőknek cézget
e rovatban díjmentesen közöljük.

Bádogos: Hübsch Manó, (fűszernáktár) Csáktornya Dorner Sándor "	Férfi szabók: Ivacsics Ignác, Csáktornya Bédics Ferencz, szabó Csáktornya	Mészáros: Nuzsey Máttyás, Csáktornya	Vászonkereskedő: Szivoncs Antal, Csáktornya
Bőrkereskedő: Mayer Testvérek, Csáktornya	Férfi és női divatárúk: Zrinyi Viktor, Csáktornya	Órás és ékszerész: Pollák Bernát, Vараždin	Vendéglők: Deutsch Adolf, nagyvend. Drávavásárhely Kovács Mihály korcsmáros Drávavásárhely Hajas József, Csáktornya Hencsey Gábor, " Antonovics József, " Becsey Albert, " Horváth Mihály (Fehér galamb) " Kelemen Imre, " Mráz Jenőné, " Frusztáz Alajos, " Deutsch Zsigmond, " Schlesinger Mór, " Mihálics Ferencz, " vendéglő a vasúthoz
Borbély és fodrász: Nádasi Nándor, Csáktornya Mik Szilárd, "	Fűszerkereskedések: Schwarz Mór kereskedő Drávavásárhely Todor R. utóda, Csáktornya Gráner Testvérek, " Mráz testvérek, " Ifj. Premez Miklós, " Sostarics Pál, Perlak Szeiwerth Testvérek Vesselényi-utca	Pezsgőgyár: Muraközi pezsgőgyár, Csáktornya	Szabadalmazott „Krisztály” borszűrő gyár: Herczeg Sándor vasuti vendéglős Csáktornya
Mézeskalácsos és viaszgyorjaitó: Tibanyi Mihály Domasinecz	Kávéházak: Hajas József, Csáktornya Horváth Géza, " Gerstmann Lipót, "	Pék: Stolcer József, Csáktornya	Nyári mulatóhely: Ifj. Knortzer Károly vendéglője Szentilona
Butorráktár: Schwarz Lipót, Vараždin Butor és koporsóráktár. Csáktornya Horák Odón	Kékfestő: Scheiber Mór, Csáktornya	Szállító és deszkakeresk. Löbl Mór és fia, Csáktornya	Zongora készítő, hangoló és raktáros: Wogrincsi Ferencz, Nagykantizsa Erzsébet királyné-tér 10
Czipész: Masztak József, Csáktornya	Kőfaragó és sirkő készítő: Tersztenyák Bódog, Csáktornya	Tejet és tejtermékeket Csáktornyára házhoz szállít Bányavári gazdaság.	
Divatáruháaz: Liszt és Brodnyák, Stridó	Likörgyár: Hochsinger M. és fiai Csáktornya készíti a híres „Glória” sósörszeszt 12 üveg bérmentve 5 korona	Uveg és porcellánkeresek: Todor R. utóda, Csáktornya	
Eredeti Singer varrógépek: Singer Co., Árpád-utca Csáktornya		Url- és női divat, játék és díszműárúk: Kelemen Béla, Csáktornya	
Épület és műlakatos: Rosenberg Sándor Csáktornya		Vaskereskedés: Prostenik Gusztáv, Csáktornya Bernyák Károly, utóda "	

Könyv-papír- és zeneműkereskedés, könyvnyomda, könyvkötészet: Strausz Sándor Csáktornya.

Harisnyát!

820
ujat és fejeléseket készít saját pa-
mukjával is a legolcsóbb árban
kötőgépen, — ugyszintén késze-
ket tart raktáron.

Csáktornya, Széchenyi utca
440 szám alatt.

Vadászok figyelmébe.

fegyverek, revolverek
30-50 százalékkal

olcsóbban kaphatók nálam, mintha
másutt részletfizetésre vásárolna.
Kérje ingyen és bérmentve legújabb árjegyzékemet
Halászlát, vadászati, torna, vívó és egyéb
felaperelésekből állandóan dús raktár.

Földes L.
fegyver és sportolkek üzlete.
Budapest, II. Rákóczy-ut 6.
Naponta 100 csomagot küldök vidékre.
20 koronán aluli rendelések; osakis a pénz
előzetes beküldése mellett eszközölhetők.

607 30-52

Császárfürdő Budapest.

Nyári és téli gyógy-
hely a magyar Irgalmas-rend tulajdona. Elsőrangú ké-
nes hévívíz gyógyfürdő; modern berendezésű gőzfürdői
kényelmes iszapfürdők, uszodák, török-, kő- és márv-
ányfürdők; hőlég-, szénsavas- és villamos vízfürdők.
Ívó-kúra, 200 kényelmes lakosztoba. Szolid kezelés, jutányos
árak. Prospektust ingyen és bérmentve küld

Az igazgatóság.

H I R D E T É S E K

felvételnek

e lap kiadóhivatalában.

819

Hirdetmény.

A tapolcai m. kir. vincellériskola Igazgatósága
közhírré teszi, hogy a stridó-farkashegyi állami
szőlőtelep f. évi szilva termése mintegy 20 Hl.

f. évi augusztus hó 11-én

árverésen fog a legtöbbet ígérőnek eladatni.

Felhivatnak a venni szándékozók, hogy az em-
litett napon d. e. 9 órakor a nevezett telepen meg-
jelenni, s a termés árának 10 százalékát bánatpénz-
zül a telep pénztárába az árverés megkezdése előtt
lefizetni sziveskedjenek.

Tapolca, 1908. évi augusztus hó 1-én.

A tapolcai m. kir. vincellériskola
Igazgatósága.